

Примітки до фінансової звітності
Приватного Акціонерного Товариства Акціонерної Страхової
Компанії «Скарбниця»
за рік, що закінчився 31 грудня 2020 року

1. Інформація про Товариство

Приватне Акціонерне Товариство Акціонерна Страхова Компанія «Скарбниця» («Товариство») (код ЄДРПОУ 13809430) зареєстроване 10 листопада 1993 року відповідно до чинного законодавства України.

Місцезнаходження Товариства: 79005. м. Львів, вул., Саксаганського, буд. 5

Основним видом діяльності Товариства є надання послуг із видів страхування інших ніж страхування життя згідно отриманих ліцензій. Товариство має 16 ліцензій, виданих Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України, з яких – 9 ліцензій на здійснення добровільних видів страхування та 7 ліцензій на здійснення обов'язкових видів страхування.

Кількість працівників станом на 31 грудня 2020 р. складала 43 осіб.

Акціонерами Товариства є юридичні та фізичні особи, зареєстровані на території України.

Згідно інформації наданої ПАТ «Національний депозитарій України» станом на 31.12.2020 р. власниками ПрАТ АСК «Скарбниця» є:

- Пайовий закритий недиверсифікований венчурний інвестиційний фонд «Універсалінвест» Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «Західна інвестиційна група» (ЄДРПОУ-250717000) – 45,78% (Україна);
- 3 юридичні особи (кожна з яких володіє менше 10% статутного капіталу ПрАТ АСК "Скарбниця"(0,1 % СК):
 - ТОВ "ВІГ ФІНАНС" ЄДРПОУ 37794081 (Україна)(0,07% СК);
 - Пайовий Закритий недиверсифікований венчурний інвестиційний фонд «Синергія» Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «Західна інвестиційна група» (ЄДРПОУ-250717000) (Україна) (0,02 % СК);
 - ТОВ "Фінансова компанія "Західна інвестиційна група" ЄДРПОУ 30610731 (Україна)(0,01% СК);
- 12 фізичних осіб (кожна з яких володіє менше 10% статутного капіталу ПрАТ АСК "Скарбниця"(54,13 % СК):

Пастернак Володимир Іванович (Україна) – 3.71 %;
Волинець Ярослав Миколайович (Україна) – 7.77 %;
Дубовий Юрій Борисович (Україна) – 6.41%;
Пастернак Марія Миколаївна (Україна) – 2.37%;
Волинець Андрій Ярославович (Україна) – 6.62%;
Пастернак Роман Володимирович (Україна)- 5.99%;
Поповіч Ірина Володимирівна (Україна) – 5.96% ;
Волинець Лідія Володимирівна (Україна)- 3.66%;
Дубова Галина Миколаївна (Україна) – 9,67 %;
Дубова Наталія Михайлівна (Україна) – 1.96%.

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Економічне середовище, в якому Товариство здійснює свою діяльність.

Компанія здійснює свою діяльність в Україні. Економіка України є відкритою та вважається ринковою з певними ознаками перехідної економіки. Незважаючи на те, що економіка України вважається ринковою, вона продовжує демонструвати певні риси, властиві економіці, що розвивається. Вони включають, але не обмежуються, низьким рівнем ліквідності на ринках капіталу, високим рівнем інфляції та значним дефіцитом державних фінансів та балансу зовнішньої торгівлі.

Стабілізація та подальше відновлення економіки України залежить від зовнішньоторгівельної кон'юнктури, ситуації на міжнародних ринках капіталу та надходжень міжнародної фінансової допомоги, політики та рішень Верховної Ради, Уряду, НБУ та

Адміністрації Президента щодо проведення необхідних соціально-економічних реформ, а також розвитку ситуації на сході України.

Збереження загальної позитивної цінової динаміки на основі товарних груп українського експорту сприяло збільшенню показників експорту товарів та послуг з України у 2020 році.

У той же час подорожчання енергоносіїв, збереження високих інвестиційного та споживчого попиту на фоні підвищення волатильності на світових товарних і фінансових ринках зумовили випереджальний зріст імпорту товарів та послуг в Україну.

Розширення внутрішнього попиту внаслідок зростання заробітної плати та активізація міжнародної торгівлі сприяли зростанню практично всіх видів економічної діяльності та відновлення економіки України в цілому.

2.2. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2020 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2020 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2020 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не суперечать вимогам МСФЗ.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства **31 січня 2021 року**. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2020 року.

3. Суттєві положення облікової політики

Бухгалтерський облік передбачає процес визнання конкретної статті Балансу (Звіту про фінансовий стан), основними елементами якого є активи, зобов'язання та капітал.

За наявності інших умов, необхідних для визнання активу чи зобов'язання Товариства, визначених МСБО, (таких як виникнення активів і зобов'язань внаслідок минулих подій, збільшення чи зменшення, відповідно, майбутніх економічних вигод), необхідною умовою визнання активів і зобов'язань в балансі є оцінка, тобто можливість визначення грошової суми, в

якій елементи балансу мають бути відображені у звітності.

Своєчасна і об'єктивна оцінка (переоцінка) активів, зобов'язань та прийняття на підставі такої оціночної інформації адекватних управлінських рішень надають змогу здійснити заходи, спрямовані на поліпшення структури балансу, зменшення низьколіквідних активів, що, в свою чергу, сприяє зміцненню фінансового стану Товариства.

Облікова політика Товариства в частині методів оцінки активів та зобов'язань, їх переоцінки, створення технічних резервів реалізується відповідно до чинного законодавства, нормативних документів, МСБО, внутрішніх правил і положень Товариства.

Для ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності активи Товариства оприбутковуються та відображаються - основні засоби, нематеріальні активи та інші оборотні активи – за сумою сплачених за них коштів та їх еквівалентів (історичною собівартістю або первісною вартістю).

Зобов'язання Товариства оприбутковуються та відображаються за сумою коштів чи їх еквівалентів, які підлягають сплаті для погашення зобов'язань у процесі звичайної господарської діяльності.

Під терміном “методи оцінки” розуміється не тільки грошова вартість, за якою актив (зобов'язання) враховується в балансі Товариства, а й реальна можливість повернення вкладених у даний актив коштів та одержання відповідних доходів у визначені строки. У залежності від стану активу та фінансового стану контрагента за відповідною операцією такий актив визнається як стандартний чи нестандартний (прострочений, сумнівний, безнадійний) і під нього формується резерв для відшкодування можливих втрат.

Вартість активів змінюється внаслідок коливання ринкових цін, курсів іноземних валют, фізичного та морального зносу, інших об'єктивних факторів. Товариство проводить переоцінку окремих статей активів до їх справедливої (ринкової) вартості у порядку, визначеному чинним законодавством та внутрішніми документами Товариства.

Оцінка (переоцінка) активів та зобов'язань можуть бути відображені в обліку різними способами, відповідно до нормативних актів з питань ведення бухгалтерського обліку, а саме:

- коригуванням відповідної статті балансового звіту;
- переоцінкою статей балансу в іноземній валюті, за виключенням немонетарних, за офіційним валютним курсом;
- формуванням спеціальних резервів у національній валюті.

У Товаристві здійснюється постійний контроль за достовірною оцінкою активів і зобов'язань.

Не рідше ніж раз на рік в Товаристві, згідно наказу та Інструкції по інвентаризації основних засобів, нематеріальних активів, товарно-матеріальних цінностей, грошових коштів і документів та рахунків, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 02.09.2014 № 879 - проводиться інвентаризація всіх активів та зобов'язань.

4. Загальні положення щодо облікових політик

Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ.

Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс операційні витрати, які безпосередньо належить до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з коштів на поточних та депозитних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти в національній валюті відображаються в бухгалтерському обліку за номінальною вартістю.

Монетарні статті – це статті балансу, які розкривають інформацію про грошові кошти, а також про такі активи та зобов'язання, які будуть отримані або оплачені у фіксованій (визначеній) сумі грошей або їх еквівалентів.

Отримані в результаті перерахунку курсові різниці відображаються у складі операційних доходів або витрат у тому звітному періоді, до якого належить дата розрахунку.

Облік грошових коштів в Товаристві організований таким чином, щоб у будь-який момент часу можна було визначити платоспроможність Товариства, відслідкувати залишки коштів, а також рух та напрям їх використання.

Облік грошових коштів в Товаристві ведеться в розрізі валют, в розрізі банків, в яких відкриті поточні та депозитні рахунки. Депозитні рахунки в Товариства обліковуються ще й в розрізі договорів.

Звіт про рух грошових коштів відображає грошові потоки протягом періоду згідно з поділом діяльності на операційну, інвестиційну та фінансову. Це дає змогу користувачам оцінювати вплив цих видів діяльності на фінансовий стан Товариства і суму його грошових коштів та їх еквівалентів.

Інформація про грошові потоки Товариства, що звітує, протягом певного періоду також допомагає користувачам оцінити здатність Товариства генерувати майбутні чисті надходження грошових коштів. Вона вказує на те, як Товариство, що звітує, отримує та витрачає грошові кошти, в тому числі інформація про його позики та погашення боргу, дивіденди у грошовій формі або інший розподіл грошових коштів інвесторам, та інші чинники, що можуть впливати на ліквідність або платоспроможність Товариства. Інформація про грошові потоки допомагає користувачам зрозуміти діяльність Товариства, що звітує, оцінити його фінансову та інвестиційну діяльність, оцінити його ліквідність або платоспроможність та пояснити іншу інформацію про фінансові результати.

Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструмента. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

Зобов'язання.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Первісно зобов'язання визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

Визнання та оцінка основних засобів

Основні засоби обліковуються за моделлю собівартості згідно МСБО 16 «Основні засоби», яка полягає в наступному: Після первісного визнання об'єкт основних засобів обліковується за його собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від знецінення, визнаних згідно МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 2000 грн.

Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом.

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

Оподаткування

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного податку. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Зобов'язання

Зобов'язання довгострокові та поточні відображаються у балансі окремо.

Страхові зобов'язання (страхові резерви)

Облік технічних резервів в Товаристві здійснюється у відповідності до чинного законодавства України та регламентується Законом України «Про страхування», Розпорядженням Держфінпослуг від 17.12.2004 № 3104 (зі змінами) "Про затвердження Правил формування, обліку та розміщення страхових резервів за видами страхування, іншими, ніж страхування життя" та не суперечить вимогам МСФЗ 4 «Страхові контракти».

Згідно Розпорядження Нацкомфінпослуг №1638 від 18.09.2018 р. у ПрАТ АСК «Скарбниця» розроблено і затверджено наказом від 4 січня 2019 р. Внутрішню політику з формування технічних резервів. Згідно даної політики Компанія формує резерв незароблених премій за методом «1/365, інші технічні резерви, крім резерву незароблених премій

Страхові резерви - величина, яка визначає грошову оцінку зобов'язань страховика за договорами страхування (перестраховання), розрахована відповідно до вимог законодавства з метою забезпечення майбутніх страхових виплат залежно від видів страхування (перестраховання).

Для забезпечення виконання зобов'язань за договорами страхування Товариством створюються такі тезнічні резерви:

- **Резерв незаробленої премії, РНП (Unearned premium reserve, UPR)** включає частки від сум надходжень страхових платежів (страхових внесків, страхових премій), що відповідають страховим ризикам, які не минули на звітну дату. Розрахунок резерву незароблених премій здійснюється за кожним видом страхування окремо. Загальна

величина резерву незароблених премій дорівнює сумі резервів незароблених премій, розрахованих окремо за кожним видом страхування.
Товариство застосовує Метод 1/365 ("pro rata temporis")

- **Резерв заявлених, але не виплачених збитків (Reported but not settled claims reserve, RBNS)**, - оцінка обсягу зобов'язань страховика для здійснення виплат страхових сум (страхового відшкодування) за відомими вимогами страхувальників, включаючи витрати на врегулювання збитків (експертні, консультаційні та інші витрати, пов'язані з оцінкою розміру збитку), які не оплачені або оплачені не в повному обсязі на звітну дату та які виникли в зв'язку зі страховими подіями, що мали місце в звітному або попередніх періодах, та про факт настання яких страховика повідомлено відповідно до вимог законодавства України та/або умов договору. Величина резерву заявлених, але не виплачених збитків, визначається Товариством за кожним видом страхування з урахуванням умов відповідних договорів на підставі відомих вимог страхувальників, отриманих у будь-якій формі (письмова заява, факсимільне повідомлення тощо), у залежності від сум фактично зазнаних або очікуваних страхувальниками збитків (шкоди) у результаті настання страхового випадку та щодо яких ще не прийнято рішення про повну або часткову відмову у виплаті страхових сум. Величина резерву заявлених, але не виплачених збитків визначається як сума резервів заявлених, але не виплачених збитків, розрахованих за всіма видами страхування.

- **Резерв збитків, що виникли, але не були заявлені, РВНЗ (Incurred but not reported reserve, IBNR)** - оцінка обсягу зобов'язань страховика для здійснення страхових виплат, включаючи витрати на врегулювання збитків, які виникли у зв'язку зі страховими випадками у розрахунковому та попередніх періодах, про факт настання яких страховику не було заявлено на звітну дату в установленому законодавством та/або договором порядку.

Розрахунок резерву збитків, які виникли, але не заявлені, здійснюється із застосуванням актуарного методу: модифікація вищезазначених актуарних методів:

Під вищенаведеними методами розуміється:

- а) ланцюговий метод (Chain Ladder);
- б) метод Борнхуеттера-Фергюсона (Bornhuetter-Ferguson);
- в) метод Кейп-Код (Cape Code);
- г) мюненський ланцюговий метод (Munich Chain Ladder);

Модифікацією актуарного методу є розрахунок резерву збитків, які виникли, але не заявлені, одним з методів, наведених у підпунктах „а”, „б”, „в”, „г”, цього пункту, з урахуванням впливу інфляції, факторів розвитку збитків (тренду), зміни коефіцієнтів збитковості.

Методи а)-в) можуть базуватися як на трикутнику, що містить дані тільки про виплати, так і дані про виплати та заявлені, але не сплачені збитки. Також у трикутниках розвитку можуть бути не враховані аномально великі збитки.

Конкретна модифікація методів та сам базовий метод, який модифікується, визначається на кожен звітну дату в залежності від характеру поведінки збитковості та швидкості врегулювання.

Актуарні методи розрахунку резерву збитків а) та г), які виникли, але не заявлені, застосовуються за наявності даних не менш, ніж за 12 кварталів поспіль щодо здійснення страхових виплат з виду страхування, при цьому кількість страхових виплат з виду страхування за цей період становить не менш, ніж 30.

Метод Борнхуеттера-Фергюсона та метод Кейп-Код, що базуються на середній збитковості, можуть бути використані при меншому об'ємі даних за умови, що такі розрахунки посвідчуються актуарієм, що відповідає вимогам законодавства.

Відсоток витрат на врегулювання визначається для кожного виду страхування окремо. Середньостатистичний показник витрат на врегулювання збитків визначається як відношення витрат на врегулювання за останні 4 квартали до дати розрахунку, до суми нарахованих збитків за останні 4 квартали до дати розрахунку, та 50% резерву заявлених, але не виплачених збитків на звітну дату, при цьому великі збитки (БУ) не враховуються у даному показнику. Розмір відсотку витрат на врегулювання як для резерву заявлених збитків, так і для резерву збитків, що виникли, але не заявлені, однаковий.

- **Резерв коливань збитковості (Equalization reserve)** призначений для компенсації виплат страховика, що пов'язані з відшкодуванням збитків, у разі, якщо фактична збитковість за видами страхування у звітному періоді перевищує очікуваний середній рівень збитковості, узятий за основу при розрахунку тарифної ставки за цими видами страхування.

Згідно із законодавством Компанія зобов'язана створювати резерви коливання збитковості та розраховує суму цього резерву відповідно до вимог чинного законодавства та відповідних нормативних актів, і відображає їх у складі розділі I Пасиву Балансу «Власний капітал» по статті «Інші резерви». З метою відповідності вимог діючого законодавства та норм стандартів міжнародної фінансової звітності обліковою політикою Компанії передбачено віднесення суми зміни резерву коливань збитковості до складу нерозподіленого прибутку, без відображення у складі фінансового результату поточного року.

МСФЗ 4 визначено, що страховик не повинен визнавати як зобов'язання будь – які резерви щодо ймовірних майбутніх страхових виплат, якщо такі страхові виплати виникають за страховими контрактами, які не існують на кінець звітного періоду (такі як резерв катастроф та коливання збитковості) (параграф 14 а). МСФЗ 4). Крім того даним параграфом передбачено необхідність проведення перевірки адекватності зобов'язань.

На кінець кожного звітного періоду проводиться оцінка адекватності своїх визнаних зобов'язань, використовуючи для цього поточні оцінки майбутніх грошових потоків за своїми страховими контрактами. Компанія не здійснює перевірку резерву коливань збитковості на адекватність зобов'язань.

Оцінку адекватності зобов'язань Компанії проводить сертифікований актуарій. Для оцінки адекватності проводить LAT-тест, який порівнює суму технічних резервів, відображених у звітності та суму резерву збитків очікуваних виплат за прийнятою відповідальністю, майбутніх прогнозованих витрат на діючі поліси.

Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпуску.

Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Відповідно до міжнародних стандартів обліку, облік доходів та витрат регулюється:

- Концептуальною основою складання та подання фінансової звітності;
- МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами»;
- МСФЗ 4 «Страхові контракти».

Доходи та витрати в Товаристві обліковуються за принципом відповідності - при цьому доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення, незалежно від дати надходження або сплати грошових коштів за винятком доходу від виставлених регресних вимог, який визнається у фінансовій звітності за датою надходження грошових коштів на рахунок Товариства.

Визначення, оцінка та визнання доходу

Дохід – це валове надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає в ході звичайної діяльності Товариства, коли власний капітал зростає в результаті цього надходження, а

не в результаті внесків учасників власного капіталу.

У бухгалтерському обліку Товариства сума доходу оцінюється за справедливою вартістю отриманої компенсації або компенсацією, яка має бути отримана, в сумі грошових коштів чи їх еквівалентів.

Дохід визнається, коли існує надходження економічних вигід і ці вигоди можна достовірно оцінити.

Класифікація доходів

В Товаристві затверджено наступний класифікатор доходів для використання його в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності:

- чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг);
- інші операційні доходи;
- інші фінансові доходи;
- інші доходи.

Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) – дохід від реалізації страхових послуг обліковується в Товаристві за методом нарахування залежно від ступеня завершеності конкретної операції. Датою нарахування доходу від реалізації страхових послуг є дата виникнення зобов'язань, тобто дата набрання чинності договором страхування.

До чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) належать:

- нараховані страхові платежі (страхові внески, страхові премії) за договорами страхування, перестраховування, зменшені на частки страхових платежів, які повертаються страхувальникам та премії, передані в перестраховування з врахуванням зміни РНП та часток перестраховиків в РНП;

До інших операційних доходів належать:

- комісійні винагороди за договорами-дорученнями з іншими страховими компаніями;
- доходи від часток страхових відшкодувань, які компенсовані перестраховиками;
- доходи від отриманих регресних вимог;
- доходи від списання кредиторської заборгованості;
- доходи від курсових різниць та отримані штрафи, пені.

Відображення в обліку регресних вимог

До інших операційних доходів Товариство відносить також суми, що отримуються в результаті реалізації переданого страхувальником або іншою особою права вимоги до особи, відповідальної за заподіяні збитки (далі по тексту – регресні вимоги).

Підставою для подання Товариством регресних вимог є фактична виплата страхових відшкодувань за договорами добровільного страхування наземного транспорту, добровільного страхування майна, обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, де у Товариства, як у Страховика виникає право регресу у відповідності до ст. 27 Закону України "Про страхування" та ст. 38 Закону України "Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів", Договору страхування тощо.

Сума регресної вимоги включає в себе суму фактично виплаченого страхового відшкодування та витрат на врегулювання страхового випадку (компенсація витратна експертне дослідження, судовий збір).

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Класифікація витрат

В Товаристві затверджено наступний класифікатор витрат для використання його в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності:

- собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг);
- чисті понесені збитки за страховими виплатами;
- адміністративні витрати;
- витрати на збут;
- інші операційні витрати;
- фінансові витрати;
- інші витрати ;

До складу собівартості реалізованих страхових послуг належать:

- витрати на експертне дослідження об'єкта страхування;
- інші витрати на врегулювання збитків;
- послуги асистансу.

До чистих понесених збитків за страховими виплатами належать:

- виплата страхових відшкодувань;

Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки

Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки
----------------------	---	-----------	---

Справедлива вартість дебіторської та кредиторської заборгованості, а також інвестицій, доступних для продажу, неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

6. Аналітична інформація .

Аналітична інформація за окремими статтями Балансу станом на 31.12.2020 р.

Група Основних засобів «Будинки і споруди», «Транспортні засоби», «Земельні ділянки» відображається у фінансовій звітності за справедливою вартістю, всі інші групи відображаються за вартістю придбання за мінусом накопиченого зносу.

На балансі Товариства відображені наступні основні засоби:

Основні засоби	Залишкова вартість (тис. грн) на 31.12.2020	Залишкова вартість (тис. грн) на 31.12.2019
Земельна ділянка	2174,4	2174,4
Будівлі та споруди	28534,0	28931,0
Транспортні засоби	940,0	1198,4
Інструменти, прилади, інвентар, машини і обладнання	69,7	116,0
Інші необоротні матеріальні активи	26,9	10,5

На кінець 2019 року залишкова вартість основних фондів становила -32430,3 тис.грн.

Залишкова вартість основних фондів на кінець 2020 р. становить – 31745,0 тис. грн..

Нематеріальні активи представлені у складі:

- Безстрокові ліцензії на страхову діяльність
- Програмне забезпечення.

Залишкова вартість нематеріальних активів на кінець 2019 року становила 152 тис. грн., на кінець 2020 року 131 тис. грн. Амортизація на ліцензії по страховій діяльності не нараховується, оскільки неможливо визначити термін їх використання. В 2020 році не надходили нематеріальні активи та була нарахована амортизація програмного забезпечення в сумі 20,5 тис.грн.

Довгострокові фінансові інвестиції на кінець 2019 року становили 600 тис.грн., на кінець 2020 року склали 8166 тис. грн. У 2020 р. Товариство придбало фінансові інвестиції, а саме придбано акції Приватного акціонерного товариства "Козятин хліб" на суму 7566 тис. грн. та акції Приватного акціонерного товариства "ЄВРАЗ ДНІПРОВСЬКИЙ МЕТАЛУРГІЙНИЙ ЗАВОД" на суму 1600 тис. грн.. Протягом року Товариство здійснило продаж частки у статутному капіталі ТДВ «Славутський цикорієсушильний завод» на суму 2390,0 тис. грн..; продаж іменних сертифікатів Універсалінвест ПЗНВІФ на суму 3080,6 тис. грн... Також Товариство має намір продати у 2021 р., акції Приватного акціонерного товариства "ЄВРАЗ ДНІПРОВСЬКИЙ МЕТАЛУРГІЙНИЙ ЗАВОД" на суму 1600 тис. грн., тому дані інвестиції переведені у поточні.

Вартість запасів на 31.12.2019р. становила 87 тис. грн., на кінець 2020 року вартість запасів складає 58 тис. грн.

Дебіторська заборгованість за страховою діяльністю на кінець 2019 року складала 266 тис.грн., на кінець 2020 року складає 203 тис. грн.

Інша дебіторська заборгованість на кінець 2019 року складала 24526 тис.грн., на кінець 2020 року складає 21702 тис. грн., яка включає заборгованість за регресними вимогами, за позиками співробітникам, за придбаними та проданими фінансовими інвестиціями.

Дебіторська заборгованість з нарахованих доходів на кінець 2019 року складала 280 тис.грн., на кінець 2020 року складає 161 тис. грн., до якої входять: нараховані та неоплачені відсотки по банківських депозитах, інвестиційний дохід ФЗП МТСБУ.

Грошові кошти представлені коштами та еквівалентами залишків на поточних рахунках та депозитних рахунках на кінець 2019 року в сумі 12334 тис. грн., на кінець 2020 року в сумі 15232 тис.грн. Основні банки, у яких Товариство в 2020 році розміщувало свої кошти є: ПАТ «Кредобанк», ПАТ «Укрексімбанк», КБ «Львів», ПАТ «Універсал банк», ПАТ «Ощадбанк», ПАТ «Укргазпромбанк», АТ КБ «Приватбанк», ПАТ «ПУМБ».

Статутний капітал Товариства на кінець 2019 року складав 38000 тис.грн., на кінець 2020 року складає 38000 тис. грн.

Капітал у дооцінках на кінець 2019 року складав 27915 тис.грн., станом на 31.12.2019 року складає 27915 тис. грн..

Резервний капітал на кінець 2019 року та на кінець 2020 року склав 15 тис. грн. і формується згідно установчими документами.

Нерозподілений прибуток на 31.12.2019 року становив 1150 тис. грн., на 31.12.2020 року склав 1861 тис. грн. В 2020 році Товариство отримало фінансовий прибуток в сумі 976 тис. грн.

Інші довгострокові зобов'язання станом на кінець 2019 та 2020 року довгострокові зобов'язання відсутні.

Величина страхових резервів та частка перестраховиків у страхових резервах відображаються за окремими статтями балансу Товариства як зобов'язання.

Станом на 31.12.2019 року величина страхових резервів складала 13601 тис. грн., на кінець 2020 року склала 15807 тис. грн. в т. ч.:

- резерв незароблених премій – 8361 тис. грн. (рядок 1533 балансу)
- резерв заявлених, але не виплачених збитків – 4719,0 тис. грн. (рядок 1532 балансу)
- резерв збитків які відбулись, але не заявлені – 2462,0 тис. грн. (рядок 1532 балансу)
- резерв колювання збитковості – 265,0 тис. грн.. (рядок 1435 балансу)

Товариство формує резерв забезпечення виплат персоналу, який на початок періоду складає 264 тис. грн., а на кінець звітного періоду складає 429 тис. грн..

Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги на кінець звітного року складає – 76 тис. грн.,

Кредиторська заборгованість за страховою діяльністю на початок звітного періоду становила 245 тис. грн., а на кінець звітного періоду - 334 тис. грн..

Кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом на початок року становила 703 тис. грн.. а на кінець року 213 тис. грн., з них по податку на прибуток 185 тис. грн..

Аналітична інформація за окремими статтями Звіту про фінансові результати за 2020 рік.

Чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) в 2019 році становив 18055 тис. грн., в 2020 році становить 20709 тис. грн., де відображено зароблені страхові платежі звітного періоду по діючим договорам страхування – розрахункова величина (рівна сумі страхових премій по діючим договорам – 21903 тис.грн. за мінусом страхових премій, переданих в перестраховування – 996 тис. грн., мінус зміни РНП – 220 тис. грн. та мінус зміни частки престраховиків в РНП – (-22) тис. грн.).

Собівартість реалізованих послуг та чисті понесені збитки за страховими виплатами в 2019 році складала 8262 тис.грн., в 2020 році склала 7960 тис. грн.. та включає в себе ліквідаційні, тобто витрати, які пов'язані з врегулюванням збитків (судові, асистанські, експертні послуги), страхові відшкодування.

Інші операційні доходи в 2019 році склали 1829 тис. грн., в 2020 році відображено такі доходи в сумі 2922 тис. грн., яка включає доходи пов'язані з операційною (страховою) діяльністю, а

саме: дохід від надання послуг для інших страховиків; частки страхових виплат і відшкодувань, компенсовані перестраховиками; доходи отримані від регресних вимог; дохід від курсової різниці.

Інші фінансові доходи в 2019 році склали 2376 тис. грн., в 2020 році становлять 1650 тис. грн., та складаються з: нарахованих відсотків по депозитним договорам та на залишки по поточних рахунках, виплачені дивіденди, а також інвестиційний дохід по централізованому фонду Товариства, який розміщений у МТСБУ.

Адміністративні витрати в 2019 році склали 4667 тис. грн., в 2020 році такі витрати відображено в сумі 4099 тис. грн. та включають:

витрати, пов'язані з управлінням та обслуговуванням Товариства, а саме: заробітна плата персоналу, утримання приміщення, амортизація основних засобів та нематеріальних активів, юридичні послуги, матеріальне забезпечення та інші послуги.

Витрати на збут в 2019 році склали 5679 тис. грн., в 2020 році такі витрати відображено в сумі 6612 тис. грн.

До витрат на збут віднесено витрати, пов'язані з укладання (продовження) договорів страхування та перестраховання, витрати на рекламу та маркетинг.

Інші операційні витрати в 2019 році були відображені в сумі 5187 тис. грн., в 2020 році такі витрати відображено в сумі 4567 тис. грн., що включають витрати, пов'язані з операційною (страховою) діяльністю: відрахування до резервів збитків; членські внески та відрахування до резервних фондів, юридичні послуги по регресній діяльності, втрати від курсової різниці.

Фінансові витрати в 2019 році склали 204 тис. грн., в 2020 році такі витрати відображено в сумі 195 тис. грн., що включають витрати по нарахованих відсотках за позиками.

Інші витрати в 2019 році були відображені в сумі 251 тис. грн., в 2020 році такі витрати склали 237 тис. грн. До них належать витрати по недержавному пенсійному забезпеченню працівників, матеріальну допомогу працівникам, благодійну допомогу.

Податок на прибуток за 2020 рік в сумі 652 тис. грн. включає суму нарахованих податкових зобов'язань на дохід від страхової діяльності за ставкою 3% - 652 тис. грн. та податок на прибуток за ставкою 18%, який обчислюється як фінансовий результат до оподаткування і становить -0 грн.

Аналітична інформація за окремими статтями Звіту про власний капітал станом на 31.12.2020 р.

Управління капіталом.

Політика Товариства передбачає підтримку стабільного рівня капіталу з метою забезпечення належної довіри з боку інвесторів, власників полісів та інших учасників на ринку, а також для забезпечення стійкого розвитку господарської діяльності у майбутньому. Здійснюючи управління капіталом, Товариство має на меті:

- виконання вимог щодо капіталу, які встановлює регулятор ринку страхування, на якому Товариство здійснює свою діяльність;
- збереження здатності Товариства продовжувати безперервну діяльність, що передбачає спроможність і надалі забезпечувати доходи для акціонерів та вигоди для інших зацікавлених осіб;
- забезпечення адекватного доходу для акціонерів, визначаючи ціни страхування пропорційно рівню ризику.

Товариство повинне виконувати вимоги щодо платоспроможності страхових компаній, які є чинними в Україні. Товариство проводить необхідне тестування з метою забезпечення постійного та повного виконання цих вимог, серед яких є вимога щодо утримання надлишку фактичного запасу платоспроможності (нетто-активів) порівняно з розрахованим нормативним запасом

платоспроможності. Фактичний запас платоспроможності (нетто-активи) дорівнює різниці між сукупними активами за вирахуванням нематеріальних активів та загальною сумою зобов'язань, включаючи страхові резерви. Товариство дотримувалось усіх зовнішньо встановлених вимог до капіталу станом на початок звітної періоду 2020 р., і на кінець звітної періоду 2020 року.

Фактичний запас платоспроможності станом на 31.12.2020 р. складає 67925 тис. грн., нормативний запас платоспроможності станом на 31.12.2020 р. складає 3853,0 тис. грн. Станом на 31.12.2020 року курс євро згідно офіційного валютного курсу Національного банку становив 34,7396 грн., відповідно 1 млн. євро 34739,6 тис. грн. Таким чином, перевищення фактичного запасу платоспроможності над нормативним на 31.12.2020 року становить 64072,0 тис. грн. та відповідає вимогам законодавства в частині перевищення не менше, ніж на 25 відсотків, та більше 1 млн. євро за офіційним валютним курсом на дату розрахунку даних показників.

Норматив достатності капіталу та платоспроможності, норматив ризиковості операцій та норматив якості активів виконується.

Протягом звітної періоду Товариство не змінювало свій підхід до управління капіталом. Станом на 31.12.2020 року нерозподілений прибуток склав 1861 тис. грн. Зміни у нерозподіленому прибутку відбулись за рахунок прибутку Товариства за поточний рік у сумі 976 тис. грн. та відображенню резерву коливання збитковості у сумі 265 тис. грн..

7. Розкриття інформації про пов'язані сторони

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Товариства;
- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- компанії, що контролюють Товариства, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;
- програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Товариства.

Пов'язаними сторонами, з якими Товариство здійснювало операції є: ТОВ «Торговий дім «ГАЛКА», СП ТОВ «ГАЛКА ЛТД», ТОВ КУА «Західна інвестиційна група».

Операції з пов'язаними особами наведені:

	2020		2019	
	Операції з пов'язаними сторонами	Всього	Операції з пов'язаними сторонами	Всього
1	2	3	4	5
Реалізація послуг	3346,9	20709	3542	18055
Придбання/Реалізація фінансових інвестицій	14637	14637	27559	27559
Придбання послуг оренди	0	171	0,2	256
Придбання товарів	87	663	463	534
Фінансові витрати	195	195	204	204
Інша поточна дебіторська заборгованість	21530	21702	24438	24526
Поточна кредиторська заборгованість за товари, послуги	10	76	0	33
Інші поточні зобов'язання	858	858	1159	1159

8. Процедура управління ризиками

Товариство, як страхова компанія виділяє два види ризиків: ті, які надходять від страхувальників, і ті, що обумовлені її діяльністю. Ризик страхувальника - невизначена можливість появи збитків (втрат, пошкоджень та знищення), вимірюного в грошовому виразі. Ризик страховика - невизначена можливість недостатності коштів страхової компанії для виконання своїх фінансових зобов'язань. Використовуються для аналізу такі фактори ризику: - страховий ризик; ринковий ризик; кредитний ризик; ризик ліквідності; операційний ризик; груповий ризик; системний ризик. - Інвестиційні ризики (ризики, пов'язані із активами) - це різні ризики, які прямо чи опосередковано пов'язані зі спроможністю управляти активами. Джерелом покриття інвестиційних ризиків є власні вільні кошти та резерви, передбачені його організаційно-правовою формою. До не фінансових ризиків відносить ризик репутації страховика, юридичний ризик порушення або недотримання вимог нормативно-правових актів, законодавства, угод, стратегічний ризик неправильних управлінських рішень, операційно-технічний ризик. Процес управління такими ризиками зводиться до їх мінімізації.

Управління фінансовими ризиками

Фінансові ризики (ризик ліквідності, зміни процентної ставки, валютний, ринковий ризик, ризик втрати майна та ін.) оптимізуються. До фінансового ризику відносить технічний ризик страховика, який визначається як ймовірність того, що розмір виплат буде більшим за суму зібраних страхових премій, яких буде недостатньо для покриття витрат страхової організації У Товариства відсутній кредитний ризик, ризик ліквідності та ринковий ризик, оскільки всі укладені договори страхування за результатами тестування визнані страховими контрактами, в зв'язку з відсутністю вбудованих похідних інструментів, відсутні непогашені кредитні залишки, та відсутня залежність від процентних ставок, які великою мірою залежать від загальних та специфічних ринкових змін..

Управління страховими ризиками

Здійснюється управління страховим ризиком. Всі договори, за якими страхова сума за окремим предметом договору страхування перевищувала 10 відсотків суми сплаченого Статутного капіталу і сформованих вільних резервів та страхових резервів, були перестраховані. Операції з перестраховання з перестраховиками-резидентами здійснювались з урахуванням їх платоспроможності та згідно з Законом України "Про страхування", а значне перевищення фактичного запасу платоспроможності Товариства над розрахунковим нормативним дає змогу прогнозувати повне виконання зобов'язань за цими операціями. Ключовими характеристиками системи врегулювання страхових ризиків (страхових випадків) є: безперервність, оперативність і об'єктивність (документальність). Управління страховим ризиком здійснюється завдяки поєднанню андерайтингових політик, принципів ціноутворення, створення резервів та перестраховання. Особлива увага приділяється забезпеченню того, щоб сегмент клієнтів, який купує страховий продукт, відповідав основним припущенням щодо клієнтів, сформованим під час розробки цього продукту та визначення його ціни. Концентрація страхового ризику відсутня.

9. Нові стандарти, що вступили в дію з 01 січня 2020р.

МСБО 1 «Подання фінансової звітності».

Головні зміни внесено до параграфу 7.

Інформація є суттєвою, якщо її пропуск, викривлення або захарашення може, згідно з розумними очікуваннями, вплинути на рішення які приймають основні користувачі фінансової звітності загального призначення на основі цієї фінансової звітності, що забезпечує фінансову інформацію про окремий суб'єкт господарювання.

Зокрема, наведено 5 теоретично можливих способів захарашення інформації:

-мова опису суттєвої статті, транзакції або іншої події є нечітка або не визначена,

-інформація про суттєві статті, транзакції або інші події розкидана в різних місцях фінансової звітності,

-неправильне агрегування або дезагрегування не схожих між собою суттєвих статей, транзакцій або інших подій,

-власне приховування суттєвої інформації за несуттєвим обсягом, коли стає вже не зрозуміло, яка саме інформація є суттєвою.

МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки »

Головні зміни внесено в параграфи 5-6.

Термін «суттєвий» у контексті МСБО 8 треба розуміти так, які він визначений у п. 7 МСБО 1 «Подання фінансової звітності».

Також вилучено п. 6 МСБО 8, який посилався на Концептуальну основу складання та подання фінансової звітності і припускав, що користувачі мають відповідні знання з бізнесу, економічної діяльності та бухгалтерського обліку і прагнуть вивчати інформацію з достатньою ретельністю.

МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»

Внесено зміни з метою пояснити визначення бізнесу: посилання на параграфи Б5-Б12Г

Нова редакція терміну бізнес така: «Сукупність видів діяльності та активів, що їх можна вести та якими можна управляти з метою забезпечення надання товарів або послуг клієнтам, отримання інвестиційного доходу (наприклад, дивідендів або відсотків) або отримання іншого доходу від звичайної діяльності»

IBOR- реформа

МСФЗ 9: додано параграфи 6.8.1-6.8.12 та 7.1.8,

МСБО 39: додано параграфи 102A-102N 108G

МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», МСБО 39 Фінансові інструменти: визнання та оцінка МСФЗ 7 Фінансові інструменти: розкриття інформації.

Рада з МСФЗ в рамках Реформи IBOR опублікувала поправки, що доповнюють випущені у 2019 році та зосереджують увагу на наслідках реформи базового рівня процентних ставок на фінансовій звітності компанії, які виникають, коли, наприклад, базовий показник процентної ставки, який використовується для обчислення процентів за фінансовим активом замінено альтернативною базовою ставкою.

Поправки до фази 2 розглядають питання, які можуть вплинути на фінансову звітність під час реформи базового рівня процентних ставок, включаючи наслідки змін договірних грошових потоків або відносин хеджування, що виникають внаслідок заміни базового рівня процентної ставки з альтернативною базовою ставкою (проблеми із заміною).

МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», МСБО 39 Фінансові інструменти: визнання та оцінка МСФЗ 7 Фінансові інструменти: розкриття інформації.

МСФЗ 7: додано параграф 24С «Невизначеність, що виникає внаслідок реформи еталонної ставки відсотка»

Для відносин хеджування, до яких суб'єкт господарювання застосовує винятки, викладені в пунктах 6.8.1-6.8.12 МСФЗ 9 або пунктах 102Г-102Й МСБО 39, суб'єкт господарювання повинен розкривати:

- а) суттєві еталонні ставки відсотка, до яких відноситься хеджування суб'єкта господарювання є вразливими;
- б) ступінь вразливості до ризику, яким управляє суб'єкт господарювання, на які безпосередньо впливає реформа еталонної ставки відсотка;
- в) як суб'єкт господарювання управляє процесом при переході до альтернативних еталонних ставок;
- г) опис суттєвих припущень або суджень, зроблених суб'єктом господарювання при застосуванні цих пунктів (наприклад, припущення або судження про те, що припиняє своє існування невизначеність, спричинена реформою еталонної ставки відсотка, стосовно строку та розміру грошових потоків, визначених на основі еталонної ставки відсотка);
- д) номінальну суму інструментів хеджування у відносинах хеджування

МСФЗ 16 «Оренда»: «пандемічний» виняток.

46 А. Орендар може застосовувати практичний прийом у формі прийняття рішення не проводити оцінку того, чи є поступка з оренди, що відповідає умовам, наведеним у пункті 46Б, модифікацією оренди.

46Б. Практичний прийом, описаний у пункті 46А, застосовується лише до поступок з оренди, що мають місце як безпосередній наслідок пандемії «сovid 19» і лише в разі дотримання всіх наведених нижче умов:

- а) зміни орендних платежів призводять до перегляду компенсації за оренду, що в основному є такою самою, що й компенсація за оренду безпосередньо напередодні зміни, або меншою за неї;

б) будь-яка зміна орендних платежів впливає лише на платежі, що первісно належали до сплати 30 червня 2021 року або раніше (наприклад, поступка з оренди відповідатиме цій умові, якщо вона зумовлює зменшення орендних платежів до 30 червня 2021 року або раніше та збільшує орендні платежі за період після 30 червня 2021 року);

в) суттєві зміни в інших умовах оренди не відбуваються.

МСФЗ 16 «Оренда»: «пандемічний» виняток - розкриття

60А. Якщо орендар застосовує практичний прийом, описаний у пункті 46А, орендар розкриває таку інформацію:

а) що він застосував практичний прийом до всіх поступок з оренди, які відповідають умовам пункту 46Б, або якщо його застосовано не до всіх таких поступок з оренди, то інформацію про характер договорів, до яких він застосував практичний прийом (див. пункт 2);

б) суму, визнану в прибутку за звітний період з відображенням змін орендних платежів, зумовлених поступками з оренди, до яких орендар застосував практичний прийом, описаний у пункті 46А.

Концептуальна основа фінансової звітності, обов'язкова до застосування з 01 січня 2020 року.

Введено концепцію діяльності керівництва в інтересах власників і уточнено інформацію, що виникає в зв'язку з цим.

Повернено концепцію обачності, яка підтримує нейтральність інформації і тому описує обачність як «обережність при винесенні суджень в умовах невизначеності». Невизначеність оцінки є фактором, який може вплинути на достовірне надання інформації.

Актив - існуючий економічний ресурс, контрольований організацією в результаті минулих подій. Економічний ресурс - це право, яке може принести економічні вигоди.

Зобов'язання - існуючий обов'язок організації передавати економічний ресурс в результаті минулих подій. Зобов'язання - це обов'язкова відповідальність, якої у організації відсутня практична можливість уникнути.

Визнання - це процес фіксації для включення в звіт про фінансовий стан або в звіт(и) про фінансові результати статті, яка відповідає визначенню активу, зобов'язання, капіталу, доходів або витрат.

Припинення визнання - це виключення повністю або частково визнаної активу або зобов'язання зі звіту про фінансовий стан організації.

Введено дві категорії методів оцінки:

1. Оцінка на основі історичної (первісної) вартості.

Показники історичної вартості надають інформацію про об'єкти обліку, яка формується на основі історичної (первісної) суми операції або події.

2. Оцінка на основі поточної (переоціненої) вартості.

Показники поточної вартості надають грошову інформацію про об'єкти обліку, оновлену для відображення поточних умов на дату оцінки. Методи оцінки цієї категорії можуть включати справедливу вартість, цінність використання, вартість виконання і поточну вартість.

Введено термін «звіти про фінансові результати» для позначення Звіту про прибутки і збитки разом зі Звітом про ІСД. Звіт про прибутки та збитки є основним.

За оцінками керівництва прийняття до застосування вище зазначених стандартів в майбутніх періодах не матиме суттєвого впливу на фінансову звітність.

10. Припинена діяльність.

ПрАТ АСК «Скарбниця» повідомляє, що жодного компоненту фінансової звітності, що відповідає критеріям припиненої діяльності, немає.

11. Безперервність діяльності.

Протягом звітної діяльності ПрАТ АСК «Скарбниця» була безперервною. Застереження управлінського персоналу ПрАТ АСК «Скарбниця» відносно його здатності продовжувати свою діяльність на безперервній основі відсутні.

12. Події, що відбулися після звітної дати.

ПрАТ АСК «Скарбниця» визначає порядок і дату підписання фінансової звітності та осіб уповноважених підписувати звітність.

При складанні фінансової звітності ПрАТ АСК «Скарбниця» враховує події, що відбулися після звітної дати і відображає їх у фінансовій звітності відповідно до МСБО № 10 «Події після звітної

періоду».

Дата затвердження фінансової звітності до випуску вказана у Примітці 2.5.

ПрАТ АСК «Скарбниця» оцінила в період з 31.12.2020 року й до цієї дати існування наступних подій:

а) події, які свідчать про умови, що існували на кінець звітного періоду (події, які вимагають коригування фінансової звітності за 2020 рік); та

б) події, які свідчать про умови, що виникли після звітного періоду (події, які не вимагають коригування фінансової звітності, але вимагають певних розкриттів).

Жодної з наведених вище подій виявлено не було.

Голова Правління

Козакевич Р.В.

Головний бухгалтер

Клименко І.М.